

ارزیابی ریسک پالایشگاه‌های در حال بهره‌برداری

برگرفته از گزارش پژوهشی

(الگوی ارزیابی ریسک پالایشگاه‌های در حال بهره‌برداری)

مجریان گزارش: فاطمه عطاطلب راهبر میز تخصصی بیمه‌های اتکایی پژوهشکده بیمه
و دکتر امیر تیمور پاینده نجف‌آبادی استاد گروه بیم‌سنجی دانشگاه شهید بهشتی

ریسک‌های بخش انرژی معمولاً فراوانی بسیار کم ولی شدت بسیار بالایی دارند، این امر باعث شده است که بخش انرژی هر کشور جزء بخش‌های پرریسک دسته‌بندی شود. بنابراین برای پوشش ریسک‌های آن باید بیمه‌نامه‌های مناسب طراحی و پیاده‌سازی شوند. طراحی چنین بیمه‌نامه‌هایی مستلزم شناسایی دقیق تمامی ریسک‌ها، تعیین ضوابط پذیرش ریسک‌های یک بیمه‌گذار و سرانجام انجام محاسبات بیم‌سنجی محصول طراحی شده است.

۱. روش ارزیابی موجود در حوزه ریسک‌های پالایشگاه‌های نفت و گاز در حال بهره‌برداری

ارزیابی ریسک‌های موجود در پالایشگاه‌ها به صورت کیفی و پس از مشاهده میدانی، بررسی مدارک، مصاحبه با پرسنل و برگزاری جلسات با مدیران بخش‌های مختلف پالایشگاه توسط ارزیاب ریسک انجام و گزارش تهیه شده در اختیار بیمه‌گر قرار می‌گیرد.

۲. گام‌های اساسی در ارزیابی ریسک‌های یک سیستم

- شناسایی ریسک‌ها: با استفاده از مرور ادبیات و تحقیقات مشابه ریسک‌های سیستم احصاء می‌شوند.
- ارزیابی احتمال وقوع خسارت مرتبط با آن: با استفاده از یک رویکرد کمی احتمال وقوع هر یک از ریسک‌ها را

اندازه می‌گیرند. معمولاً احتمال وقوع هر ریسک در قالب یک متغیر ترتیبی با طیف لیکرت گزارش می‌شود.

• ارزیابی شدت خسارت‌های هر ریسک در صورت وقوع آن: شدت خسارت مرتبط با هر ریسکی که اتفاق می‌افتد، مشخص می‌شود. همانند احتمال وقوع، شدت خسارت‌های مرتبط با هر ریسک نیز معمولاً در قالب یک متغیر ترتیبی گزارش می‌شود.

۳. گزارش ارزیابی ریسک: پینشی برای پذیرهنویسان

• هنگام صدور یک بیمه‌نامه شرکت‌های بیمه به اطلاعات مختلفی که اکثر آن‌ها واقعی است تکیه می‌کنند.

• در مورد کیفیت ریسک، قضاوت لازم است و این بر

اساس آنچه که بیمه‌گر از تجربه و درک در مورد ریسک و گزارشات ارزیابی می‌داند، خواهد بود.

• هدف گزارش ارزیابی ریسک، بررسی ریسک و شناسایی ویژگی‌های غیرمعمول که می‌تواند بر صدور بیمه‌نامه تأثیر بگذارد و ارائه توصیه‌هایی برای بهبود ریسک است.

• اگر گزارشی نشان‌دهنده بی‌کیفیت بودن ارزیابی ریسک باشد باعث می‌شود تا بیمه‌گر از ارائه شرایط خودداری کند یا حق بیمه بالاتری دریافت نماید و یا پوشش را محدود کند.

۴. مراحل ارزیابی ریسک

- ایجاد زمینه (ایجاد پارامترهای اساسی فرایند ارزیابی ریسک و تعیین دامنه و معیارهای پذیرش برای بقیه مراحل)
- شناسایی ریسک
- تحلیل ریسک (تحلیل رویدادهای بالقوه و فراوانی وقوع، و تحلیل نتایج بالقوه) تعیین سطح ریسک
- تکنیک‌های ارزیابی ریسک

۵. مشکلات بالقوه ارزیابی ریسک

- تعریف نامناسب اهداف و دورنمای تحلیل
- استفاده از روش‌های کمی در جاهایی که روش‌های کیفی نیز ناکافی هستند

• تخصیص منابع زیاد و کار کردن بیش از اندازه بر روی مشکلات

• تحلیل موارد بیشتر و استفاده از مدل‌های پیچیده‌تر از حد نیاز

• انتخاب نامناسب فنون تحلیل

• استفاده از کارکنان بی تجربه و ناشایست

• انتخاب نتایج و خروجی‌های کامل و مطلق و کمی، زمانی که نتایج نسبی کفایت می‌کند

• عدم تهیه منابع کافی

• عدم تهیه داده‌های ورودی کافی و عدم بازنگری به وسیله سازمان کارفرما

• داشتن انتظارات غیرواقعی

• مقاومت بیش از اندازه در مقابل تغییرات و پیروی از

روش‌های سنتی

- غفلت در توجه به اهمیت محدودیت‌ها و فرضیات

تحلیل

- عدم استفاده از نتایج

۶. ویژگی‌های ریسک‌های صنعت نفت و گاز

- پیچیدگی طبیعت تکنیکی ریسک‌ها

- برخورداری از پتانسیل بالای ریسک‌پذیری

- تجمع دارایی‌های زیاد در یک منطقه

- امکان وقوع حوادث غیرقابل کنترل

- تنوع اثرات مستقیم (خسارت به دارایی‌ها) و

- غیرمستقیم (خسارت به محیط زیست)

✓ ارزیابی و مدیریت ریسک در صنایع نفت، گاز و پتروشیمی در ایران، با توجه به ماهیت خطرآفرین این صنعت و ارزش‌های بالای سرمایه‌های موجود در آن از اهمیت بالایی برخوردار بوده و لزوم بیمه کردن تمام بخش‌های این صنعت در تمامی مراحل ساخت، اجرا، آزمایش و بهره‌برداری به شدت احساس می‌گردد.

تهیه شده در روابط عمومی پژوهشکده بیمه

دسترسی به لینک‌های پرکاربرد پژوهشکده بیمه

<https://redl.ink/ircacir>

www.irc.ac.ir